

دیگری

آرتور شنیتسلر

مترجم
علی اصغر حداد

نقشروای

تهران

۱۳۹۴

داستان‌های این مجموعه گزیده‌ای است از
Arthur Schnitzler
Gesammelte Werke
Die Erzählenden Schriften
S. Fischer Verlag, , Frankfurt, 1970

Schnitzler, Arthur

سینتسler, آرتور, ۱۸۶۲-۱۹۳۱ م.
دیگری: آرتور سینتسler: ترجمه‌ی علی اصغر حداد.
تهران, نشر ماهی, ۱۳۹۳.
۲۸۰ ص.

ISBN 978-964-7948-33-3

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
داستان‌های کوتاه آلمانی - قرن ۱۹ م.
حداد, علی اصغر, ۱۳۲۳ - مترجم.

PT۲۶۷۲/۸۵ د ۹۱۳۹۲

۸۳۳/۸

۳۵۵۷۰۸۶

سرشناسه:

عنوان و پدیدآور:

مشخصات نشر:

مشخصات ظاهری:

شابک:

یادداشت:

موضوع:

شناسه‌ی افزوده:

رده‌بندی کنگره:

رده‌بندی دیویی:

شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی:

با سپاس از همکاری
محمدرضا خانی، علی‌رضا اسحاقی‌پور، سپاس آذریزین مهر

دبگیری

نویسنده	آرتور شنیتسler
مترجم	علی‌اصغر حداد
چاپ اول	بهار ۱۳۹۲
تیراژ	۱۵۰۰ نسخه
مدیر هنری	حسین سجادی
حروف‌نگار	نادیا وحدانی
لیتوگرافی	امین گرافیک
چاپ و صحافی	صنوبر

شابک ۳-۳۲-۷۹۲۸-۹۶۲-۹۷۸
همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

فهرست

۷	یادداشت مترجم
۱۱	چه ملودی زیبایی
۱۷	چشم انتظار خدای بی جاه و مقام
۲۳	امریکا
۲۷	ارث
۳۳	پرنس در سالن است
۳۹	دوست من اوپسیلون
۵۳	دیگری
۶۱	ثروت
۹۷	پسر
۱۰۷	کمدی کوچک
۱۴۳	دسته گل
۱۵۳	فرصت یک ساعته
۱۶۱	زن بعدی
۱۸۱	آخرین نامه‌ی آندریاس تامایر
۱۸۹	نیکی؛ بی تظاهر و بی ریا
۱۹۷	موفقیت
۲۰۹	کراوات سبز
۲۱۱	رقاص یونانی
۲۲۳	پیشگویی
۲۴۷	سرگذشت یک نابغه
۲۵۱	قاتل
۲۷۳	هشدار سه گانه

آرتور شنیتسلر (۱۸۶۲-۱۹۳۱) فرزند ارشد خانواده‌ای یهودی بود. پدرش، یوهان شنیتسلر، پزشک متخصص بیماری‌های حنجره بود و مادرش، لونیزه، دختر پزشکی وینی. آرتور از سال ۱۸۷۱ تا ۱۸۷۹ در دبیرستان آکادمیک درس خواند و هشتم ژوئیه ۱۸۷۹ دوران دبیرستان را با دریافت رتبه‌ی عالی به پایان برد. سپس در دانشگاه پزشکی وین مشغول تحصیل شد و در سی‌ام مه ۱۸۸۵ به اخذ درجه‌ی دکترای نایل آمد. برادر جوان‌تر او هم پزشک شد.

آرتور جوان از سال ۱۸۸۵ تا ۱۸۸۸ به عنوان دستیار و پزشک دوم بیمارستان عمومی وین کار کرد. سپس تا سال ۱۸۹۳ در کلینیک وین، در بخش بیماری‌های حنجره، دستیار پدر خود بود. در همین ایام به عنوان نویسنده هم فعالیت می‌کرد. نخستین اثرش که در سال ۱۸۸۰ در مجله‌ی فرایه لند بوته^۱ منتشر شد، شعری بود به نام ترانه‌ی عاشقانه‌ی بالرین. از آن پس آثاری از او در مجلاتی چون دانوب آبی^۲، شعر مدرن^۳، فرایه بوته^۴ و روزنامه‌ی فرانکفورت^۵ چاپ می‌شد. شنیتسلر از سال ۱۸۹۰ در کنار هوگو فون هوفمنز تال^۶ و ریشارد بر-هوفمن^۷ از نمایندگان اصلی «وین جوان»^۸ و «وین مدرن»^۹ محسوب می‌شد. از آغاز قرن

1. Freie Landbote

2. Blaue Donau

3. Moderne Dichtung

4. Freie Bühne

5. Frankfurter Zeitung

6. Hugo von Hofmannsthal

7. Richard Beer-Hofmann

8. Jungen Wien

9. Wiener Moderne

بیستم، نمایشنامه‌های او بیش از آثار هر نمایشنامه‌نویس دیگری در تئاترهای آلمانی زبان اجرا می‌شد. او را یکی از سرسخت‌ترین منتقدان جامعه‌ی امپراطوری اتریش-مجارستان در حول و حوش قرن بیستم می‌شناسند. پس از انتشار «ستوان گوستل»^۱، داستانی که در آن هنجارهای افسران اتریش به باد انتقاد گرفته می‌شود، ارتش درجه‌ی افسری را که شنیتسلر به عنوان پزشک ذخیره دریافت کرده بود، از او پس گرفت.

با آغاز جنگ جهانی اول، توجه به آثار شنیتسلر رو به کاهش گذاشت. یکی از دلایل این امر این بود که او از محدود روشنفکران اتریش بود که از هیاهوی جنگ به وجد نیامد. در سال ۱۹۲۵، در پی اجرای نمایشنامه‌ی رایگن^۲، او را به بهانه‌ی جریحه‌دار کردن افکار عمومی به دادگاه کشاندند و او به ناچار اجرای نمایشنامه را متوقف کرد. از آن پس، از تئاتر فاصله گرفت و گوشه‌گیر شد و در سال‌های پایانی زندگی بیش‌تر به نوشتن داستان‌های کوتاه و بلند رو آورد. خودکشی دخترش در سال ۱۹۲۸ او را سخت متأثر و گوشه‌گیری‌اش را تشدید کرد. این نویسنده‌ی درونگرا سرانجام در ۲۱ اکتبر ۱۹۳۱ در سن ۶۹ سالگی درگذشت.

شنیتسلر در آثار خود اغلب به سرنوشت قهرمانانش از دیدگاه روان‌شناختی می‌پردازد. رویدادهای آثار او بیش‌تر در شهر وین رخ می‌دهند. قهرمانان او شخصیت‌های تپیک‌ی هستند از جامعه‌ی آن روز وین: افسران، پزشکان، هنرمندان، خبرنگاران، بازیگران، افراد خانواده‌ی سلطنتی، وابستگان به دربار و البته دخترکان زیباروی حاشیه‌ی شهر. در آثار او به کارگران و تهیدستان کم‌تر می‌خوریم. از همین رو برخی از منتقدان ادبی او را به یکسویه‌نگری متهم می‌کنند.

شنیتسلر در آثار خود به توصیف اختلالات روانی نمی‌پردازد، مسئله‌ی مورد علاقه‌ی او آن روندی است که در درون شخصیت‌هایش جریان می‌یابد: کشمکش قهرمانانش در راه دستیابی به امیالشان با آن روبه‌رو هستند. تصادفی نیست که شنیتسلر در نوول «ستوان گوستل» مونولوگ درونی را برای نخستین بار در ادبیات

۱. رجوع کنید به «ستوان گوستل» در: مجموعه‌ی نامرئی، ترجمه‌ی علی اصغر حداد، نشر ماهی، چاپ اول، ۱۳۸۶، صص. ۱۵-۴۹.

آلمانی زبان به کار می‌گیرد و موفق می‌شود فضایی بیافریند که خواننده‌اش بتواند کشمکش‌های درونی قهرمان اثر را عمیق‌تر دریابد. شنیتسلر می‌کوشد راست و دروغ‌هایی را آشکار کند که شخصیت‌هایش در چنبره‌ی مقررات و ممنوعیت‌های اجتماعی با آن درگیرند. تلاش قهرمانان او برای رهایی از چارچوب تنگ بایدها و نبایدهای اجتماعی اغلب به فاجعه می‌انجامد.

علی اصغر حداد